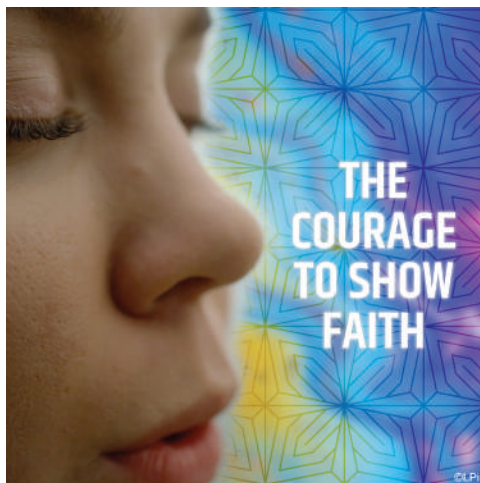

GOSPEL MEDITATION - ENCOURAGE DEEPER UNDERSTANDING OF SCRIPTURE

August 16, 2026 – 20th Sunday in Ordinary Time | Matthew 15:21-28

Does God ignore or act a bit rough with you? Jesus crosses the border into the pagan region of Tyre and Sidon, the territory long outside the covenant. There, a Canaanite woman calls out, **“Have pity on me, Lord, Son of David.”** At first, he is silent. Then he rebuffs her. **“It is not right to take the food of the children and throw it to the dogs.”** But the Church Fathers saw this not as an insult but as an initiation. Christ draws out of her heart a deeper faith.

She presses on. **“Please, Lord, even the dogs eat the scraps that fall from the table of their masters.”** Jesus’ silence and response solidify her humility and trust. She thus becomes a model for prayer for centuries of Christians. St. Augustine said she shows how sinners come to grace by moving from silence to humility to perseverance.

This woman is the Church. She is you and me. She is every soul who dares to cry out from the margins, who endures divine silence until it turns to compassion. When Jesus says, **“O woman, great is your faith,”** it is the joyful cry of God discovering faith where the world least expects it. Even the smallest crumb of Your mercy, Lord, is enough to heal the soul. Do we have the courage to show faith like that?

— *Father John Muir*

MEDYTACJA EWANGELII - ZACHĘTA DO GŁĘBSZEGO ZROZUMIENIA PISMA ŚWIĘTEGO

16 sierpnia 2026 r. – 20. niedziela zwykła | Mt 15, 21-28

Czy Bóg cię ignoruje, czy może traktuje cię nieco surowo? Jezus przekracza granicę i wkracza na pogańskie tereny Tyru i Sydonu, które od dawna pozostawały poza przymierzem. Tam pewna kobieta kananejska woła: **„Zmiłuj się nade mną, Panie, Synu Dawida”**. Najpierw milczy. Potem ją odprawia: **„Nie godzi się zabierać chleb dzieciom i rzucać go psom”**. Jednak Ojcowie Kościoła nie postrzegali tego jako zniewagi, lecz jako inicjację. Chrystus wydobywa z jej serca głębszą wiarę.

Nie ustaje w prośbach. **„Proszę, Panie, nawet psy jedzą okruchy, które spadają ze stołu ich panów”**. Milczenie Jezusa i Jego odpowiedź umacniają jej pokorę i zaufanie. W ten sposób staje się ona wzorem modlitwy dla chrześcijan na przestrzeni wieków. Św. Augustyn powiedział, że pokazuje ona, jak grzesznicy dochodzą do łaski, przechodząc od milczenia przez pokorę do wytrwałości.

Ta kobieta to Kościół. To ty i ja. To każda dusza, która odważy się wołać z marginesu, która znosi boską ciszę, aż zamieni się ona w współczucie. Kiedy Jezus mówi: **„Niewiasto, wielka jest twoja wiara”**, jest to radosny okrzyk Boga odkrywającego wiarę tam, gdzie świat najmniej się tego spodziewa. Nawet najmniejszy okruszek Twojego miłosierdzia, Panie, wystarczy, by uleczyć duszę. Czy mamy odwagę okazać taką wiarę?

— *Ksiądz John Muir*